

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमद्रामायणे बाल्मीकीये
॥ श्रीगायत्रीरामायणम् ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीगायत्रीरामायणम् ॥

तपस्स्वाध्यायनिरतं तपस्त्री राग्निदां ररम्।
नारदं परिपप्रच्छ राल्मीकिर्मुनिपुङ्गरम् ॥ 1 ॥

स हंरा राम्भसान् सरान् यजुग्लान् रघुनन्दनः।
ऋषिभिः पूजितस्सम्यग्यथेन्द्रो रिजयी पुरा ॥ 2 ॥

रिश्रामिद्रः स धर्मात्मा ऋंरा जनकभाषितम्।
रंस राम धनुः पश्य इति राघरमव्ररीं ॥ 3 ॥

तुष्टारास्य तदा रंशं प्ररिश्य स रिशांपतेः।
शयनीयं नरेन्द्रस्य तदासाद्य र्यतिष्ठत ॥ 4 ॥

रनरासं हि सङ्ख्याय रासांस्याभरणानि च।
भर्तारमनुगच्छन्त्ये सीतायै श्रशुरो ददौ ॥ 5 ॥

राजा सत्यं च धर्मश्च राजा कुलरतां कुलम्।
राजा माता पिता चैर राजा हितकरो नृगाम् ॥ 6 ॥

निरीक्ष्य स मुहुर्तं तु ददर्श भरतो गुरुम्।
उटजे राममासीनं जटारक्कलधारिणम् ॥ 7 ॥

यदि बुद्धिः कृता द्रष्टुमगस्त्यं तं महामुनिम्।
अद्वैर गमने बुद्धिं रोचयस्व महायशः ॥ 8 ॥

भरतस्यार्यपुत्रस्य श्रश्रुणां मम च प्रभो।
मृगरूपमिदं र्यक्तं रिस्मयं जनयिष्यति ॥ 9 ॥

गच्छ शीघ्रमितो राम सुग्रीरं तं महाबलम्।
रयस्यं तं कुरु क्षिप्रं इतो गण्वाहृदय राघव ॥ 10 ॥

देशकालौ प्रतीक्षस्व क्षममाणः प्रियाहप्रिये।
सुखदुःखसहः काले सुग्रीररशगो भर ॥ 11 ॥

रन्द्यास्ते तु तपस्सिद्धाः तपसा रीतकल्मषाः।
प्रष्टर्यास्तेहपि सीतायाः प्रवृत्तिं रिनयान्त्रितैः ॥ 12 ॥

स निर्जित्य पुरीं श्रेष्ठां लक्षां तां कामरूपिणीम्।
रिक्त्रमेण महातेजा हनुमान् मारुताञ्जः ॥ 13 ॥

धन्या देरास्स गन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः।
मम पश्यान्ति ये नाथं रामं राजीरलोचनम् ॥ 14 ॥

मङ्गलाभिमुखी तस्य सा तदासीन्महाकपेः।
उपतस्त्रे रिशालाक्षी प्रयता हर्यराहनम् ॥ 15 ॥

हितं महार्थं मृदुहेतुसंहितम्
र्यतीत कालायति संप्रतिक्षमम्।
निशम्य तद्वाक्यमुपस्थितज्वरः
प्रसङ्गरान् उतुरमेतदब्रवीत् ॥ 16 ॥

धर्मात्मा रक्षसां श्रेष्ठः संप्राप्तोहयं रिभीषणः।
लक्षैश्चर्यं ध्रुवं श्रीमानयं प्राप्नोत्यकण्टकम् ॥ 17 ॥

यो रज्जुपाताशनिसन्निपातां
न चुम्बुभे नापि चचाल राजा।
स रामवाणाभिहतो भृशार्तः
चचाल चापं च मुमोच रीरः ॥ 18 ॥

यस्य रिक्त्रममासाद्य राक्षसा निधनं गताः।
तं मन्ये राघरं रीरं नारायणमनामयम् ॥ 19 ॥

न ते ददृशिरे रामं दहन्तमरिराहिनीम्।
मोहिताः परमास्त्रेण गान्करेण महात्मना ॥ 20 ॥

प्रणम्य देरताभ्यश्च ब्रान्कणेभ्यश्च मैथिली।
बद्धाञ्जलिपुटा चेदमुराचाग्नि समीपतः ॥ 21 ॥

चलनात्परतेन्द्रस्य गणा देराश्च कन्पिताः।
चचाल पार्वती चापि तदाम्लिष्ठा महेश्वरम् ॥ 22 ॥

दाराः पुत्राः पुरं राष्ट्रं भोगाच्छादन भाजनम्।
सर्वमेरारिभक्तं नो भविष्यति हरीश्वर ॥ 23 ॥

यामेर रात्रिं शक्रघ्नः पर्णशालां समारिषत्।
तामेर रात्रिं सीतापि प्रसूता दारकद्रवम् ॥ 24 ॥

इदं रामायणं कृत्स्नं गायत्रीबीजसंयुतम्।
त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ 25 ॥

यारदारर्तते चक्रं यारती च रसुक्करा।
तारत्तर्ष सहस्राणि स्वामित्तरं अरधारय ॥ 26 ॥

॥ इति श्रीगायत्रीरामायणं समाप्तम् ॥